# Új tavasz — új munkarend Homokbödögén

**A munkaelosztás** már az este megtörtént. A csapatvezetők hazafelé beszóltak a tagoknak. Az egyik ezt mondta: holnap a búzaföldeki dűlőben a trágya teregetésnél lesz a munka. A másik fejtrágyázáshoz hívta a munkacsapat tagjait. Az agronómus meg az elnök még az irodában maradtak. Az elnök a hivatalos leveleket olvasgatta, az agronómus meg a napi munka eredményét összesítette.

Mindegyik brigádvezető papíron adja be a teljesítményeket. Név szerint felírva, ki, mikor és mit dolgozott. S így jut el a teljesítmény a brigádelszámolóhoz, akinek aztán naprakészre kell kiszámítani a tagok munkaegység keresetét.

A fogatosok munkalapján egy kérdőjelet talált az agronómus. Nem tudta, miért került az oda, biztos nincs valami rendben — gondolta, s ezzel félretette a munkálapot. Végezte tovább a maga dolgát. Az előbb tervmódosítást beszéltek meg, most azt számolgatja, hogy tényleg helyesen döntöttek-e, vagy sem. Sorraveszi az éryeket. A búzaföldeki dűlőben már felszikkadt a talaj, lehet trágyázni, a szántás is rögtön mehet. Most pedig minden idő drága. A magnak minél előbb a földben a helye.

A külső teremből csoszogás hallatszik. Valaki az ajtókilincset keresi, nehezen talál rá a sötétben. De aztán üggyel-bajjal kinyílik az ajtó. A fogatosok munkacsapatvezetője került beljebb. A kezében ölező, csizmája csupa sár.

— Elmentem leméri a szántást, sokallottam, amit beírtak — mondta minden kérdezés nélkül.

— Na és?

— Tudtam én, hogy nagyzolnak, négyszáz öllel kevesebb, mint amennyit bemondtak. — Kabátja zsebéből elővette a ceruzát és nyomban kijavította a munkalapon feltüntetett számot, most már a ténylegeset írta rá. — Hát ezért volt ott a kérdőjel! Egy másnap mi történt? Azt mondják semmi, mert igaza volt a munkacsapatvezetőnek. Az idén csakis így, ilyen ellenőrzött teljesítmények kerülnek a munkalapokra a homokbödögei Bakony Termelőszövetkezetben.

— **A tavasz** új munkarendet hozott — vélekedett a főkönyvelő. — Eddig úgy volt, hogy bemondta a hangoshíradó: holnap trágyateregetés, és aki jött, az ott volt, de nem mindenki. Az idén — a munkacsapatvezetők már este lejárják az utcájukat, és megmondják, hogy ki hova menjen.

Ennek köszönhető, hogy alig tavaszodott ki, de már Homokbödögén elvetették a mákot, a borsót, sőt az árpa vetésével is végeztek. Most már a felülvetésnél tartanak. Február 20-án kezdték el a munkát, s azóta mindig folyamatosan dolgoznak.

Vincze bácsi, az öreg nyugdíjas pénztáros vállalkozott kísérőmnek. Tőle ezeket tudtam meg:

— Málnást telepítettünk — újságolja. — Minden szálát az asszonyok rakták le. Ha látta volna, milyen ügyesek voltak. — Ráncosodó arcán mosoly röppen át, szinte látni, hogy újra maga előtt látja a sok szorgalmas asszonykezet.

— Arra — mutat a bakonyi hegyek irányába — gyümölcstelepítés folyik. Tizenkét holdat telepítenek. Egy munkacsapat már január óta azt csinálja.

Közben megérkeztünk a búzaföldeki dűlőbe. Gépek kerülnek el bennünket. Az egyik viszi a trágyát, a másik üresen robog már visszafelé.

— A közösből már kifogyott, most a házaktól hordják — mondja Vincze bácsi.

Szorgalmas munka folyik a mezőn. A trágyateregetők egykettőre elszórnak egy kupacot. Már jókora darab földön terítették szét reggeltől a trágyát.

— Úgy hallottam, kétszáz mázsát adnak rá holdanként — füzi hozzá Vincze bácsi. Csakugyan, gazdagon van terítve a föld.

— Jó répatermésnek kell rajta lenni — nyugtázza az öreg.

**A termelőszövetkezet** szuperzetorja kerül el bennünket. Pósa Lajos, Gyimóthy Béla, Szabó Sándor, Németh János a rakodók. A gépállomasi gépen ifjú Károly János, Gabnai Pál vannak. — Most nagyon örülnek — újságolták az irodában —, mert tegnap nekik sikerült többet fordulniuk. Persze az összesített versenyben Pósáék a győztesek.

A dűlő másik végében kertészetet létesített a termelőszövetkezet. Egy fogat készíti elő a talajt. Az asszonyok fokhagymát ültetnek. Az asszonyok munkájáról mást is feljegyeztem az irodában. Radics Lajosnénak már 20 munkaegysége van eddig. Gyimóthy Józsefnét, Szécsi Sándornét, Banai Istvánnét ugyancsak szorgalmukról emlegetik. Idős asszonyok már, túlhaladták a nyugdíjkorhatárt, de azért naponta jönnek dolgozni. Ma például a zab vetőmagot rostálják. Holnap már megkezdik a zab vetését is a termelőszövetkezetben.

**Naponta 80 - 100 ember** dolgozik a homokbödögei termelőszövetkezetben. Munkájuk nyomán előbbre jutnak terveik megvalósításában.

JÓZSA MÁRIA

## *Jól jövedelmez a háziipar*

*Januárban szervezték meg a háziipart a pénzesgyőri Bakony Termelőszövetkezetben. Az első hónapban már 20 ezer forint jövedelmet hozott a termelőszövetkezetnek. Készítenek itt partvisnyelet, seprűket, főzőkanalat, minden olyan tárgyat, amit igényelnek tőlük.*

*A háziiparban húsz főt foglalkoztatnak, jobbára idősebb embereket, akik már a kinti munkákhoz gyengék. A gépesítést is megoldották már az üzemben. Két szalagfűrészt és egy gyalúgépet állítottak munkába.*

*A háziipar részére két hold füzest telepítenek. A füztelepítést már meg is kezdték. A vesszőből majd kosarakat fonnak.*

## Hasznos „újítás" a sümegi vár építkezéseinél

Mindössze néhány órás munkával remekül használható kis drótkötél-pályát építettek az elmúlt hetekben a sümegi várban. Eddig fogatokkal, öszvérekkel hordták fel az építkezéshez szükséges meszet, cementet, vizet, ezek a fogatok hordták le a törmelékanyagot, szemetet is.

Az új drótkötél-pálya mindössze kétszázötven méter hosszú. A felszállításhoz a lefelé küldött csille túlsúlyát használják fel. Három oszlop tartja az „alkotmányt", amelyik nagyszerűen működik, jóval gyorsabb és sokkal olcsóbb az eddigi megoldásnál.

## Tűzeső

Budapesten az Erzsébet-híd maradványainak bontásáról készült a képünk (Fotó: Péterfay)

## A második zárszámadás

Megtartotta második zárszámadó közgyűlését a hajmáskéri Új Élet Termelőszövetkezet. Minden munkaegységre 28.58 forint összrészesedést osztottak, ami közepes eredménynek mondható. A legjobb munkaegységteljesítők közé sorolhatók: Istenes Ferenc, ifj. Kremó József, Nagy József, Vázsonyi Károly, Ómász Károly, Kuti József, Miklós Gyuláné, ifj. Gáspár Józsefné, Gubicza László, Péter Károly és Jáger László.

A szövetkezeti tagok elégedettek az osztalékkal. Aki jól dolgozott — jól keresett. Ezek közé tartozik Jáger László fogatos is, aki harmadik éve dolgozik már a szövetkezetben. Zárszámadáskor egyszerre 5200 forint készpénzt vett fel, évközben pedig 8000 forintot kapott előlegként.

# *Panaszosok a fogadónapon*

*Gódi Lajosné, a Tapolcai Járási Tanács tagja fogadónapját tartja választókörzetében. Lesencetomajon. Ismerik jól, szeretik, biznak benne, őszinték hozzá az emberek. Ennek az az egyik — ha nem a legfőbb — oka, hogy a fogadóórán elhangzott panaszok, kérések rendszerint még aznap elintéződnek, amikor elhangzanak. S a gyors elintézés mellett általában jót is intéződnek el, legalább is a panaszosok ezt mondják.*

*A mai nap azonban más. Ahogyan ez néha lenni szokott, éppen olyankor jön össze minden, aminek nem kellene, amikor újságíró jár a kertek alatt. Az újságíró pedig kíváncsi ember. Mindenre kíváncsi. S ráadásul ország-világ színe előtt kiteregeti, amit megtud, sőt nemcsak kiteregeti, hanem megjegyzéseket is fűz hozzá.*

*Gódiné elvtársnőn az izgalom nem látszik. (Lehet, hogy csak nem mutatja?) Nyugodt, kedves, biztató a választóival szemben. Körülményekről, lényegtelennek látszó momentumokról érdeklődik, jegyez — s aztán véleményt mond. És a vélemények — nem mindig kedvezőek! Nem mindig olyanok, mint amilyeneket a panaszos várna. Dehát, előfordul néha olyan kérés is, aminek nem is lehet, nem is szabad eleget tenni.*

*A mai napon „mindössze" négy választó jött el. Volt már úgy, hogy huszonketten is jártak egy fogadónapon itt, s minden ügyet sikerült is azonnal tisztázni. A maiak közül két panasz elintézésére legalábbis várni kell.*

### *Szabó Gézáné*

*Férje állami gazdaságban dolgozik. (Kiváló festő, nagyszerű képei vannak, az éntevékeny műkedvelő gárda egyik erőssége. Egyébként csendes ember, szavát is alig hallani — tudom meg Gódiné elvtársnőtől a legszükségesebbeket a férjről. Lám, milyen jól ismeri a választóit az elvtársnő!) A panasz a termelőszövetkezettel kapcsolatos tagosításra vonatkozik. Szabóék a tagosítás előtt néhány hónappal vettek egy négyszáz négyszögölnyi területet. Nem kaptak érte megfelelő csereingatlant. Egy része vizes, hasznavehetetlen.*

*Mit lehet itt tenni? Sem a termelőszövetkezettől, sem mástól nem lehet elvenni a tulajdonukban levő földet. Akár Szabóékat az a terület, amelyik a panasz tárgyát képezi, akár másé lesz, vizes marad. Ha nem Szabóék földjeként, akkor Kovácsék, vagy Kissék földjeként, de a föld minősége változatlan marad. A rendelet értelmében ilyen esetben az érintett félnek egyszeri kártérítésre joga van.*

*— Sajnos — mondja Gódiné elvtársnő —, nem tudom most a pontos megoldásról tájékoztatni az elvtársnőt. Sem a tanácselnök, sem a tsz elnöke nincs itthon. Meg kell velük beszélnem az elintézés módját. Ha van lehetőség jobb csereingatlan biztosítására, biztosítani fogjuk. Ha nem, a törvényadta lehetőségeken belül intézzük el az ügyét.*

### *Orbán Istvánné*

*... mert úgy volt ám az lelkem, elvtársnő kedves, hogy megtudtam azért az igazságot, ami nem igaz. Hát elhiszi, aranyom, hogy énnekem visszamenőleges adótartozásom van? Hát „ollan" háznép vagyunk mi, akik visszamenőleg tartoznak száz forinttal a népi demokráciának?...*

*És folyik, folyik az „érvek" áradata, amelyiknek az az alapja, hogy bizony Orbánék „elfelejtették" a rendeletnek megfelelően a szüret kezdetét a tanácsnál bejelenteni. A tanács pedig „nem hagyta annyiban" a dolgot! A rend az rend! Mindenkire vonatkozik! Nincs kivétel! Orbánék megkapták a száz forintos büntetést. Ki kell fizetni, nem lehet elengedni! Meg is mondja Gódiné elvtársnő, hogy még egyszer megnézi, miért is van a száz forintos tartozás. De akármiért van, a tartozás tartozás, nem lehet elengedni.*

### *Varga Vince*

*Zavaros ügy, alig lehet belőle kihámozni, amit ki lehet. Varga Vince ugyanis tüdőasztmás. Ezért nem járt el megkapálni a neki is kiosztott kapásokat. (Viszont eljárt 1700 négyszögöl szőlőt művelni, csak erről nem szólt akkor. Lehet, hogy a lesencetomaji tüdőasztma csak a kukoricakapálást nem szívelheti? Lehetséges, hogy a szőlőkapálás egyenesen gyógyír?) Nos, az a panasz lényege, hogy a szövetkezet vezetősége megkapáltatta Varga Vince terhére, amit ő elfelejtett megművelni, s ezért kerek nyolcszáz forintra büntették meg a közgyűlés határozata alapján. Varga Vince nem hagyta annyiban. Írt a Szabad Földnek, az leküldte a panaszt a megyei tanácshoz, az leküldte a járási tanácshoz, az meg írt — állítólag! — egy levelet Varga Vincének, hogy: jól van, Vince bácsi, ne haragudjon, hogy a dolog így történt, mi elengedjük a büntetést. Csakhogy a papír elveszett! El az, a bitang papírja! Elveszett. Most hát az lenne Varga Vince kérése, hogy az „elvtársnő kedves" engedtesse el a nyolcszáz forintos büntetést a szövetkezettel.*

*Mi lehet a válasz? — Megnézem a büntetés igazi okát. De ha Varga Vince bácsi nem végezte el a kötelező munkát, s ezért megbüntették, ezt elengedni egyetlen tanácstagnak sincs joga. A termelőszövetkezeti közgyűlések határozatán a tanács nem változtathat, különösen nem akkor, amikor az a határozat nagyon is helyénvaló.*

### *Idős Molnár István*

*Öreg ember. Túl a nyolcvanon. Köszön, alig hallhatóan. Leül a székre, s nem is szól többet. Elővesz egy papírt. Rajta a következő szöveg: „FOLYAMODVÁNY. Tisztelt kiküldött Elvtárs! Panasszal fordulok Önhöz. Idős ember vagyok, 81 éves tsz-tag. Földjeim a tsz birtokába kerültek. A nyugdíjból nehezen tudok megélni. Gyermekeim eltartásomat nem szívesen viselik, keresetükre nem számíthatok, ezért fordulok a kedves elvtárshoz, legyen segítségemre. Egy kis szőlőm van, legalább azt hagyják meg, amíg élek, amiben elsősorban kenyerem és örömem lelem. Hallásom tönkrement, beszélni nem tudok senkivel. Ezért vagyok a Népszabadság mindennapos olvasója. Olvastam Kádár elvtárs igazságos, és az öregekhez szóló szavait: »hogy egyszer mindenki megőregszik, és ha szavazni kell arról, hogy kapjon-e valamit a közösből, gondoljon mindenki arra, hogy amikor majd ő lesz öreg, ő mit szeretne hasonló esetben a szavazás alkalmával hallani«. Kérem a kedves elvtársat, hogy szíveskedjék azon segíteni, hogy életem utolsó éveiben jogos kéréseimet valóra váltsák. Tisztelettel: idős Molnár István."*

*A szőlő, amit Molnár bácsi kér, százötven négyszögöl. Ezt művelte tavaly is, maga, egyedül, meg permetezni sem engedett oda senkit. Ez a mindene, mert hetek, hónapokon keresztül nem tud beszélni senkivel. Nem hall. Így viszont leköti magát, eltücsköröszik. Alkot! Tesz valamit. Hasznára van annak a földdarabnak, amelyikhez hozzánőtt nyolcvanegy év alatt. A törvény persze törvény! Közös háztartásban él egyik gyermekével, két háztájit nem kaphatnak. De annak ugyan mi akadálya lehet, hogy az egyik háztájiba, ami jár, ami jogos, ez a 150 négyszögöles kis darabocska is beletartozzék? Kapát kíván egy nyolcvanegyéves ember keze, célt, értelmet keres nyolcvanegyéves életéhez úgy, ahogyan ő megszokta. Az övét. A magáét. Mert ő a maga gazdája, maga eltartója akar lenni, nem akar más terhére élni ebben a világban. Valójában nincs jogunk ettől megfosztani. Sem nekünk, sem gyermekeinek. A közös háztáji terhére — úgy vélem — kimérhető az a néhány négyszögöl. Ki, mert kivételes, emberileg nagyon érthető kivételes esetről van szó, amiből általánosítani semmiképpen sem lehet és nem is szabad! Semmiképpen!*

VÁGVÖLGYI LÁSZLÓ